

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da den under Krigstilstanden opstaaede Tilbøjelighed til Nedlægning af Landbrugshuse, der har givet Anledning til Udstedelsen af de midlertidige Love Nr. 173 af 20. Marts 1918 og Nr. 207 af 1. April 1919 om Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning m. v., vedblivende gør sig gældende, maa det anses for nødvendigt, at sidstnævnte Lov, hvis Gyldighed udløber den 31. Marts 1920, forlænges endnu et Aar.

Med Hensyn til den samtidig med Forlængelsen af Loven foreslaaede Ændring af Bestemmelsen i dennes § 3, 1ste Stykke, bemærkes, at det efter de under Lovens Administration indhøstede Erfaringer har vist sig, at den fastsatte Maksimumsstørrelse af 6 ha geom. Maal, indenfor hvilken Landbrugsministeren, under Forudsætning af vedkommende Kommunalbestyrelses anbefaling, er bemyndiget

til at tillade Sammenlægning af mindre Husmandsbrug, i Landets magre Egne er for lav, idet Bestemmelsen her i flere Tilfælde har været til Hinder for en i øvrigt hensigtsmæssig Sammenlægning.

Man har derfor anset det for ønskeligt, at Bestemmelsen suppleres, saaledes at der kan gives Tilladelse til Sammenlægning af større Arealer af ringere Bonitet, og man har i denne Henseende ment, at Grænsen, indenfor hvilken Sammenlægning skal kunne ske, passende kan fastsættes til 3 ha boniteret Maal efter ny Bonitering, dog at Hartkornsgrænsen for Sammenlægning af Brug, hvis Tilliggende i geometrisk Areal svarer til over 22 ha til 1 Td. Hartkorn, samtidig nedsættes til $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn, idet Maksimumsgrænsen for Sammenlægning af mindre Brug ikke bør være over den i § 2, 1ste Stykke, i Loven af 1. April 1919 fastsatte Minimumsgrænse for Udstykning af en Jordejendom.